

СТАНКА И ЖЕРАВИ.

(Народна пѣсенъ).

Станка на порти седѣше
Ясното небе гледаше
И на жерави думаше:

„Жерави, лѣтни пиленца,
Като високо хвъркате,
Като далеко гледате,
Не видѣхте ли, жерави,
Моето братче, Стоянча?“

Жерави Станки отвръщатъ:

„Може да сме го видѣли
Ала не сме го познали?“

Станка високо продума,
Продума и се похвали:

„Жерави, лѣтни пиленца,
Моето братче е най-лично,
Та лесно ще го познайте:
Биволи му сж покрити
Съсъ синьо сукно стамбулско,
Синджиритѣ имъ ковани
Отъ вити гривни сребърни,
Колата му е покрита
Съсъ моя китенъ руваникъ,
А той ми е обнизанъ
Съ петстотинъ бабки сребърни
И триста златни рубета!
Кога бѣлъ вѣтъръ повѣе,
Петстотинъ бабки задрънкватъ
И триста златни рубета.

